

ΤΟ ΔΕΚΑΤΡΙΑΡΙ

—Στην ούρα την Κυριακή για να ψηφίσουμε, θαυμάσαμε το λαό μας. Θαυτούς γέρους να περιμένουν μάσαμε τις γυναικούλες και υπομονετικά κάτω από τον καφετέρο ήλιο για να ρίζουν την ακριβή τους ψήφο. Θαυμάσαμε τους γονείς που στερούσαν για αρκετή ώρα τα παιδιά τους από τη θάλασσα μια Κυριακή, για να ψηφίσουν. Κι' είπαμε μέσα μας. Είναι ώριμος ο λαός μας! Μπράβο του.

—'Ακούγοντας όμως όλο το βράδυ της Κυριακής μισοξύπνιοι, μισοκοιμισμένοι, με το τρανσίστορ δίπλα τα αποτελέσματα των εκλογών, δακρύσαμε. Είπαμε: Αύτος ο λαός όχι μόνο είναι ώριμος, όχι μόνο ξέρει τι θέλει αλλά είναι άξιος για την πιο καλή μοίρα, είναι ένας λαός που σκέφτεται με λογική και συνέπεια.

—Για δυό μήνες τώρα ο λαός μας κατακλυζόταν από υποσχέσεις όλων των λογιών. "Άκουε υποψηφίους όλων των κομμάτων να υποστηρίζουν ο καθένας τα δικά του επιχειρήματα. "Άκουε και μάζευε κι' έκρινε και σιωπούσε. Και την Κυριακή μίλησε. Κι' όχι μόνο μίλησε αλλά φώναξε. "Όχι μόνο φώναξε αλλά βροντοφώναξε ν' άουστή σ' όλη την Κύπρο, σ' όλη τη Μεσόγειο σ' όλο τον κόσμο:

«Θέλω αυτόν κι' αυτόν κι' αυτόν για βουλευτές μου. Τους θέλω γιατί πιστεύω σ' αυτούς, ξέρω πως δεν μου πουλούν μόνο λόγια, ξέρω πως θα φροντίσουν για το καλλίτερο μέλλον μου. Σας άκουσα όλους, ήσυχα, ήρεμα, λογικά. Καλά μου τα είπατε όλοι. Έγώ όμως έκρινα, όχι μόνο με βάση τα λόγια σας, αλλά με βάση δεκαετίες έργων κι' ακόμη με βάση τους κινδύνους που με καρδοκοούν. Γι' αυτό, έβγαλα τα συμπεράσματα μου Νάτα, σαν λευκό χαρτί».

—Το 13άρι της τύχης της Κύπρου βγήκε, αγαπητοί φίλοι. Το Προπό των εκλογών που έλεγε και προχθές την Κυριακή συνάδελφος ευθυμογράφος, πέτυχε δεκατριάρι. Εύγε σ' αυτούς που το κέρδισαν. Μά κυρίως ένα μεγάλο εύγε στον λαό μας, για την αυτοσυγκράτηση, την πείρα, την σοφία, την κρίση του.

Δέν θάθελα να μετατραπεί η στήλη μου σε πολιτικό άρθρο. "Άς μου συγχωρέσουν όμως οι αγαπητοί αναγνώστες την αδυναμία αυτή, που οφείλεται στην συγκίνηση της στιγμής.

Ποιός στη θέση μου δέν θάκανε το ίδιο; Στο κάτω κάτω είναι η ελάχιστη προσφορά στις χιλιάδες του λαού που γιορτάζουν τη νίκη τους. Κι' ο άνθρωπος που γράφει δέν επιτρέπεται να μείνη ούτε αδιάφορος ούτε άμετοχος στις εκδηλώσεις του λαού.

ΓΛΑΥΚΗ